

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Szak/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201117
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1017201117.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobca): V. Q. Z. Y., narodeného XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť: Pakistanská islamská republika, t.č. na neznámom mieste, zastúpeného Mgr. Jarmilou Karak Vargovou, advokátkou so sídlom Brečtanová 21, Bratislava, proti žalovanému: Prezídium policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava, so sídlom Hrobákova 44, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia orgánu verejnej správy vo veciach zaistenia, o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/60/2017-43 zo dňa 28. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA6-21-025/2017-AV zo dňa 30.01.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) rozhodol o predĺžení zaistenia sťažovateľa podľa ustanovenia § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 404/2011 Z.z.“).

2. Dňa 09.03.2017 bola Krajskému súdu v Bratislave doručená žaloba sťažovateľa vo veci zaistenia voči preskúmanému rozhodnutiu, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho zrušenia a svojho prepustenia zo zaistenia. Žaloba bola zaevidovaná na krajskom súde pod sp. zn: 7Sa/20/2017. Krajský súd uznesením č.k. 7Sa/20/2017-21 zo dňa 20.03.2017 konanie zastavil z dôvodu podľa § 99 ods. 1 písm. f) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) (žalobca nevyčerpal pred podaním žaloby postupy ustanovené týmto zákonom pri jednotlivých typoch konania). O následne doručenej totožnej žalobe totožného účastníka (t.j. sťažovateľa) rozhodol krajský súd uznesením č.k. 4Sa/23/2017-24 zo dňa 21.03.2017 tak, že žalobu odmietol z dôvodu podľa § 98 ods. 1 písm. b) S.s.p. (o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné

konanie). O následne podaných kasačných sťažnostiach rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ako kasačný súd) uznesením sp. zn. 1Szak/10/2017 zo dňa 21.06.2017 tak, že uznesenia krajského súdu č.k. 4Sa/23/2017-24 zo dňa 21.03.2017 a č.k. 7Sa/20/2017-21 zo dňa 20.03.2017 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

3. Po predložení súdneho spisu krajský súd pokračoval v konaní o správnej žalobe sťažovateľa vo veci zaistenia pôvodne vedenej pod sp. zn. 7Sa/20/2017 pod pridelenou sp. zn. 7Sa/60/2017 a o totožnej žalobe totožného účastníka (t.j. sťažovateľa) pôvodne vedenej pod sp. zn. 4Sa/23/2017 pod pridelenou sp. zn. 4Sa/62/2017, pričom dopytom adresovaným žalovanému a Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov zisťoval aktuálnu adresu pobytu sťažovateľa. Žalovaný prípisom zo 16.08.2017 krajskému súdu oznámil, že sťažovateľ 19.07.2017 o 9.30 hod. opustil územie Slovenskej republiky v rámci spoločnej návratovej operácie v zmysle Rozhodnutia Rady č. 2004/573/ES o organizácii spoločných letov pre odsuny z územia dvoch alebo viacerých členských štátov štátnych príslušníkov tretích krajín a bol vrátený na územie Pakistankej islamskej republiky.

4. Krajský súd napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. b) S.s.p. odmietol správnu žalobu sťažovateľa vo veciach zaistenia (vo výroku napadnutého uznesenia zrejme nesprávne uviedol, že „konanie odmieta“). Vychádzal zo skutočnosti, že na súde súčasne prebiehajú dve konania (pod sp. zn. 4Sa/62/2017 a 7Sa/60/2017) totožného účastníka v totožnej veci, ktorými sa sťažovateľ v oboch prípadoch totožne domáha zrušenia totožného rozhodnutia žalovaného (preskúmaného rozhodnutia) a svojho bezodkladného prepustenia zo zaistenia. Vyššie uvedený stav posúdil krajský súd tak, že konaniu vo veci vedenej pod sp. zn. 7Sa/60/2017 bráni prekážka inej totožnej veci na súde sp. zn. 4Sa/62/2017.

5. Proti uzneseniu krajského súdu, uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia, sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci;

- § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j. krajský súd nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti a

- § 440 ods. 1 písm. j) S.s.p., t.j. podanie bolo nezákonne odmietnuté.

6. Sťažovateľ namietal, že krajský súd postupoval nezákonne a v rozpore s uznesením kasačného súdu sp. zn. 1Szak/10/2017 zo dňa 21.06.2017, ktorý krajskému súdu uložil povinnosť rozhodnúť o námietkach žalobcu doručených krajskému súdu dvomi spôsobmi, avšak uplatnených jedinou žalobou. Preto navrhol aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil.

7. Žalovaný sa napriek výzve krajského súdu k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v skrátenej lehote včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 v spojení s § 457 ods. 2 S.s.p. zamietnuť.

9. V predmetnej veci kasačný súd považoval za potrebné doplniť, že krajský súd o totožnej žalobe totožného účastníka (t.j. sťažovateľa), pôvodne vedenej pod sp. zn. 4Sa/23/2017 rozhodol uznesením č.k. 4Sa/62/2017-51 zo dňa 31.08.2017. Dopytom adresovaným žalovanému a Útvaru policajného zaistenia pre cudzincov Medved'ov zisťoval aktuálnu adresu pobytu sťažovateľa, pričom zistil, že sťažovateľ dňa 19.07.2017 o 9.30 hod. opustil územie Slovenskej republiky v rámci spoločnej návratovej

operácie v zmysle Rozhodnutia Rady č. 2004/573/ES o organizácii spoločných letov pre odsuny z územia dvoch alebo viacerých členských štátov štátnych príslušníkov tretích krajín a bol vrátený na územie Pakistanskej islamskej republiky. Nakoľko sa sťažovateľ domáhal svojho prepustenia zo zaistenia postupom podľa § 230 ods. 1 písm. a) S.s.p., predpokladom ktorého je v danom prípade zrušenie preskúmaného rozhodnutia, pričom sťažovateľ bol zo zaistenia prepustený a súčasne 19.07.2017 opustil územie Slovenskej republiky, krajský súd dospel k záveru o odpadnutí dôvodu na pokračovanie v konaní. Preto s poukazom na ustanovenie § 99 písm. g) S.s.p. konanie zastavil.

10. Na základe podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd pristúpil k preskúmaniu uznesenia č.k. 4Sa/62/2017-51 zo dňa 31.08.2017. Dospel k záveru, že za situácie keď sa sťažovateľ v čase rozhodovania krajského súdu nenachádzal v zaistení, odpadol dôvod pre nariadenie jeho bezodkladného prepustenia avšak, aj naďalej zotrúva legitímna požiadavka sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia o zaistení. Prepustením zo zaistenia sa v prípade správnej žaloby podľa § 221 ods. 1 S.s.p. síce vyčerpal predmet žaloby v časti dožadujúcej sa prepustenia, ale nie v časti dožadujúcej sa preskúmania rozhodnutia z hľadiska jeho zákonnosti a jeho zrušenia.

11. V danom prípade podľa kasačného súdu nebolo na mieste konštatovanie krajského súdu o odpadnutí dôvodu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného a teda aj o odpadnutí dôvodu na pokračovanie v súdnom konaní. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatoval, že v konaní pred krajským súdom, vedeným pod sp. zn. 4Sa/62/2017 neboli splnené podmienky pre zastavenie konania podľa § 99 písm. g) S.s.p. a preto, kasačný súd uznesením sp. zn. 1Szak/18/2017 zo dňa 16.01.2018 uznesenie krajského súdu č.k. 4Sa/62/2017-51 zo dňa 31.08.2017 v zmysle § 462 ods. 1 v spojení s § 457 ods. 2 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Teda krajský súd v zmysle záverov kasačného súdu, je aj naďalej povinný preskúmať rozhodnutie žalovaného o predĺžení zaistenia sťažovateľa (preskúmané rozhodnutie).

12. V prípade uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/60/2017-43 zo dňa 28. septembra 2017, ktorým bola podľa § 98 ods. 1 písm. b) S.s.p. odmietnutá správna žaloba sťažovateľa vo veciach zaistenia, krajský súd vychádzal zo skutočnosti, že na súde súčasne prebiehajú dve konania (pod sp. zn. 4Sa/62/2017 a 7Sa/60/2017) totožného účastníka v totožnej veci, ktorými sa sťažovateľ v oboch prípadoch totožne domáha zrušenia totožného rozhodnutia žalovaného (preskúmaného rozhodnutia) a svojho bezodkladného prepustenia zo zaistenia.

Podľa § 98 ods. 1 písm. b) S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie.

13. Vzhľadom na to, že krajský súd po zrušení pôvodných uznesení (sp. zn. 7Sa/20/2017 o zastavení konania a 4Sa/23/2017 o odmietnutí žaloby) uznesením kasačného súdu sp.zn. 1 Szak/10/2017 a vrátení vecí na ďalšie konanie, predmetné veci nespojil na spoločné konanie a teda na krajskom súde súčasne prebiehali dve konania (pod sp. zn. 4Sa/62/2017 a 7Sa/60/2017) totožného účastníka v totožnej veci a následne v konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 4Sa/62/2017 bol krajský súd už rozhodnutím tunajšieho súdu zaviazaný pristúpiť k preskúmaniu rozhodnutia o predĺžení zaistenia sťažovateľa, kasačný súd dospel k záveru o dôvodnosti potreby odmietnutia žaloby konajúcim súdom a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 v spojení s § 457 ods. 2 S.s.p. v tejto veci zamietol.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd v zmysle ustanovenia § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.